

[Godskesen.]

stræbes, eller som Forestillinger, der er solgt til stedlige Teaterforeninger, der er saaledes organiseret, at de er aabne for hele Befolkningen. Der maa tilstræbes et Samarbejde med Provinsteaterdirektører, Teaterejere og Provinsteaterforeninger, ogsaa med Hensyn til de lokale Teatres Indretning, og Billetpriserne maa fastsættes saa vidt muligt under Hensyntagen til de gængse Priser paa Stedet.“

Den højtærede Undervisningsminister har over for Udvalget erklæret, at han ganske kan slutte sig til disse Udtalelser. Udvalget har ogsaa kunnet tiltræde dem, og jeg skal bemærke, at herom er vi alle enige.

Det andet Andragende til Udvalget skriver sig fra Institutionen „Koda“ og knytter sig til det Bidrag, som „Koda“ i Henhold til Lovforslagets § 8 vil komme til at betale til den Kulturfond, som skal oprettes i Henhold til Lovforslagets § 7. Der stilles i Andragendet to Krav. Det ene gaar ud paa, at en vis Procentdel af „Koda“s Indbetaling til Kulturfonden skal gaa til Fremme af Tonekunsten uden for Teatret, og det andet gaar ud paa, at „Koda“ faar en vis Indstillingsret med Hensyn til den Repræsentant for Tonekunsten, som ventes at faa Sæde i det Raad, der skal bestyre Kulturfonden. Udvalget har imidlertid ment, at disse Spørgsmaal rettest bør henskydes til den højtærede Ministers Ovevejelse, naar Fonden bliver oprettet og det Raad, som skal bestyre den, bliver nedsat, og ogsaa paa dette Punkt er hele Udvalget enigt.

Naar man herefter kan bortse fra de to Andragender, ser jeg ikke bedre, end at Forholdet staar ganske paa samme Maade, som det stod i det andet høje Ting, og Partierne har jo da ogsaa delt sig paa samme Maade her i Tinget som i det høje Folketing. Et Flertal, der bestaar af Socialdemokrater, Konservative og Radikale, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse, og man henholder sig her til de Udtalelser, der er faldet fra de paagældende Partiers Repræsentanter i det andet høje Ting. Et Mindretal, bestaaende af Venstres Repræsentanter, stiller ganske de samme Ændringsforslag, som Partiet Venstre stillede i Folketinget. Det følger af sig selv, at disse Ændringsforslag vil blive begrundet af en Mindretalsordfører, og jeg skal derom ikke sige andet i Øjeblikket, end at jeg vilde tro, at der heller ikke for saa vidt vilde være Anledning til nogen længere Diskussion; thi jeg tror, at ogsaa med Hensyn til disse Ændringsfor-

slag har der fundet en saa udførlig Forhandling Sted i Folketinget, at man vel i Hovedsagen kan blive staaende derved.

Hermed skal jeg tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale Udvalgets Flertals Indstilling om at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Stegger Nielsen: Som nævnt af den ærede Ordfører har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet, der bestaar af Venstres Medlemmer, har stillet en Række Ændringsforslag, som jeg paa Mindretallets Vegne skal have den Ære at motivere.

Mindretallet har set det som sin Opgave under Udvalgsarbejdet at søge at skabe Mulighed for et andet økonomisk Grundlag for Det kongelige Teaters Bevarelse og Drift i Fremtiden end det Grundlag, der angives i Lovforslaget. Vi har saaledes ønsket at nedbringe Statens Tilskud til et Beløb, der saa nogenlunde svarer til Forlystelsesskattens Provenu, og vi er af den Opfattelse — og her er det, der hersker den største Uenighed mellem Flertallet og Mindretallet —, at Hovedstadskommunerne bør ofre noget virkelig til Det kongelige Teaters Drift, da disse Kommuners Indbyggere i Kraft af deres lette Adgang til Teatret har langt den største Fordel af dette. Ser man paa de Debatter, der har været ført om Det kongelige Teater gennem mange Aar i vort Land, vil man da ogsaa finde — det gælder saaledes Spareudvalget fra 1922, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved første Behandling —, at man med stor Tydelighed fra alle Sider — jeg gentager udtrykkelig: fra alle Sider, altsaa ogsaa fra de forskellige politiske Partiers Side — har været enig om, at det var den Vej, man burde gaa i Fremtiden.

Tilskuddet, som Statsradiofonien efter Forslaget skal yde, maa Mindretallet tage Afstand fra, idet vi finder denne Afgift urimelig og daarligt overensstemmende med Statsradiofoniens Bestemmelse. Ligeledes maa vi tage Afstand fra Tilsynsraadet, som vi ikke ser tilstrækkelige Grunde til at oprette. Da vi imidlertid ikke har fundet nogen Forstaaelse i Udvalget for disse Synspunkter, har vi som Udtryk for vor Stilling stillet en Række Ændringsforslag, som jeg kort skal motivere.

Under Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 foreslaar Mindretallet, at Stk. 2 udgaar — det er Tilsynsraadet, som vi foreslaar skal udgaa. Med den Ordning, der gælder for Det kongelige Teater nu, og som ogsaa efter Lovforslaget skal gælde i Frem-